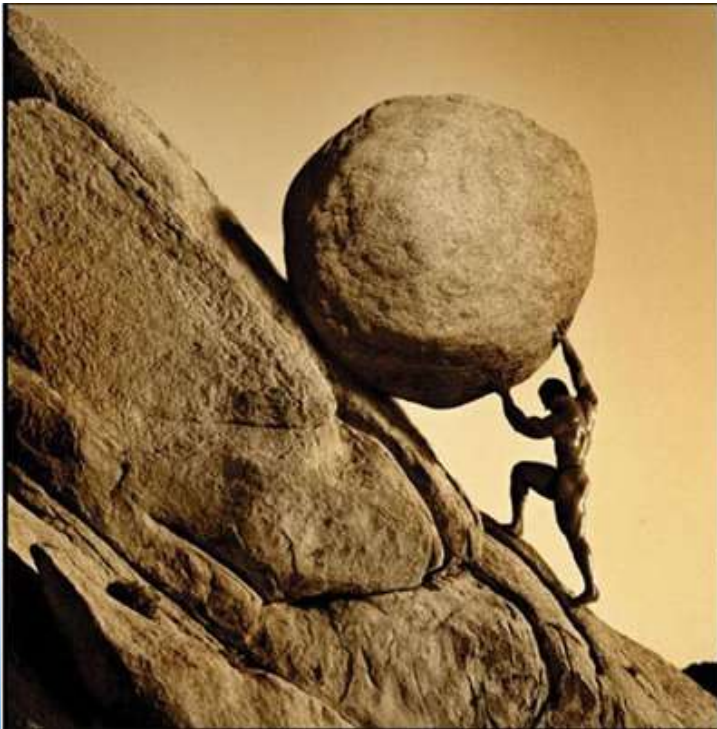

Tema

IGIENA MUNCII

Aliona Tihon
*d.ș.m. conferențiar
universitar.*

*Munca grea
dezvaluie
caracterul oamenilor...
unii isi intorc manecile,
altii intorc nasul si altii...
nu se mai intorc deloc!*

PLANUL CURSULUI

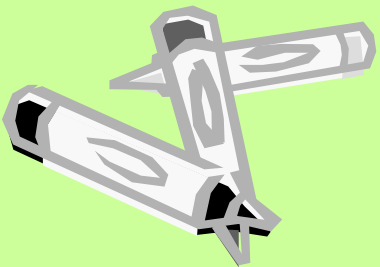
-
- 1-Igiena muncii, scopul, sarcinile, obiectivele de studiu;*
 - 2-Clasificarea noxelor profesionale;*
 - 3-Boli profesionale;*
 - 4-Clasificarea bolilor profesionale;*
 - 5- Diagnosticarea bolii profesionale;*
-
-

*6-Direcțiile asistenței medicale înfăptuite
de medicul de întreprindere.*

7- Fiziologia muncii.

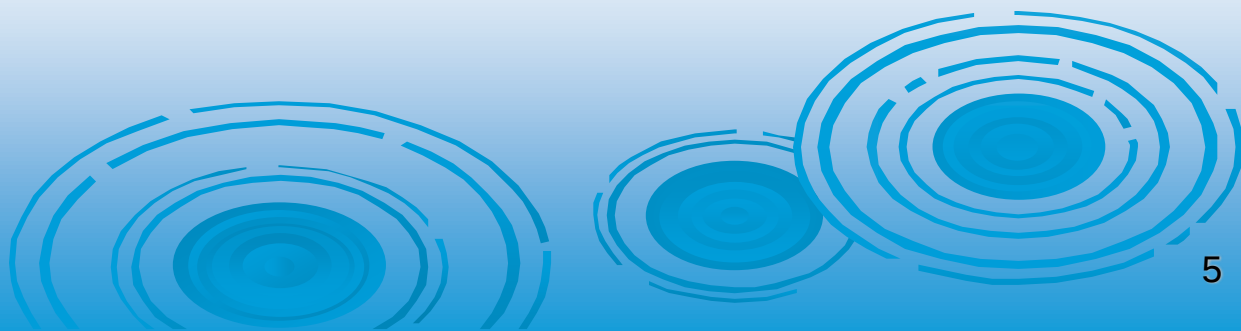
8- Oboseala.

9- Concluzii.

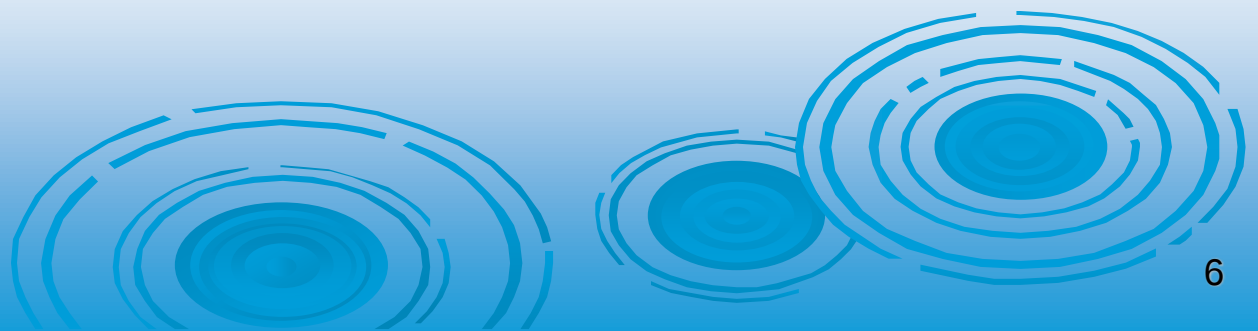
IGIENA MUNCII

***ESTE O RAMURĂ A IGIENEI,
CARE CERCETEAZĂ CONDIȚIILE
DE MUNCĂ, FACTORII DIN
MEDIUL DE MUNCĂ ȘI
INFLUENȚA ACESTORA ASUPRA
ORGANISMULUI MUNCITORILOR.***

Igiena muncii își cunoaște începuturile din cele mai vechi timpuri. În anul 379 î.e.n. Hippocrate, părintele medicinei, vorbește de acțiunea nocivă a prafului de mină asupra organismului.

Părintele igienei muncii este considerat Bernardino Ramazzini (1633-1714) având ca lucrare capitală «*De morbis artificum diatriba*» «*Boli ale școlii artiștilor*».

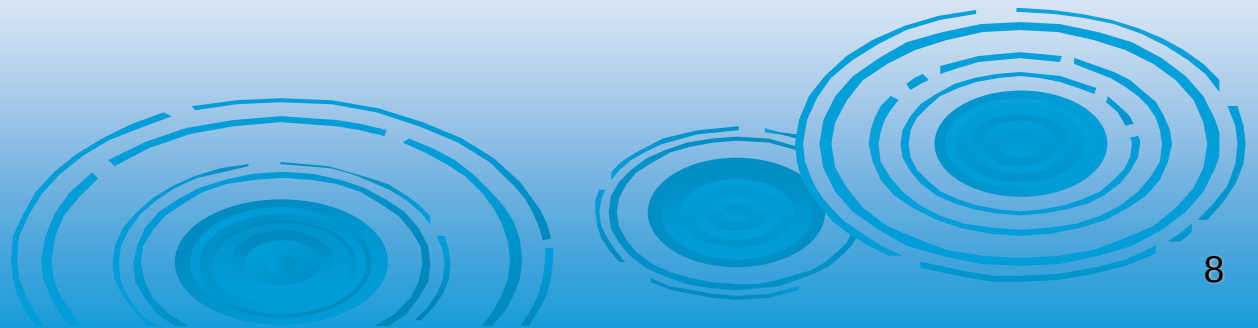

Dezvoltarea igienei muncii ca ramură independentă a igienei a fost fundamentată de primul profesor de igienă al Universității din Moscova F.F.Erisman (1842-1915). *Tratatul său «Igiена profesională a muncii fizice și intelectuale»* publicat în 1877 este o adevărată enciclopedie a cunoștințelor de igiena muncii din acea vreme.

Scopul

Profilaxia influenței negative a factorilor nefavorabili de producție asupra organismului, menținerea capacității maxime de muncă pe parcursul întregului proces de muncă și a productivității muncii.

Sub aspect generic

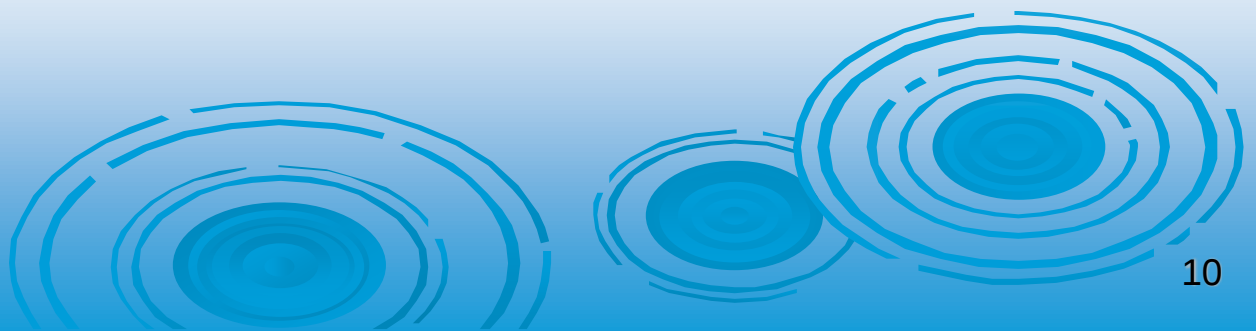
igiena muncii studiază

- ✓ Condițiile procesului tehnologic cu evidențierea eventualelor noxe profesionale ce pot acționa asupra muncitorilor la locul de muncă;
- ✓ Modificările fiziologice ce se petrec în organism în procesul de muncă;
- ✓ Organizarea procesului de muncă din punct de vedere al influenței lui asupra capacității de muncă;

- ✓ **Stare sănătății muncitorilor în scopul depistării îmbolnăvirilor în stadii cât mai precoce;**
- ✓ **Prevenirea îmbolnăvirilor profesionale și a accidentelor;**
- ✓ **Starea și eficacitatea dispozitivelor sanitar-tehnice, mijloacelor individuale de protecție;**
- ✓ **Climatul psihologic în colectivitățile de muncă.**

Sarcinile igienei muncii

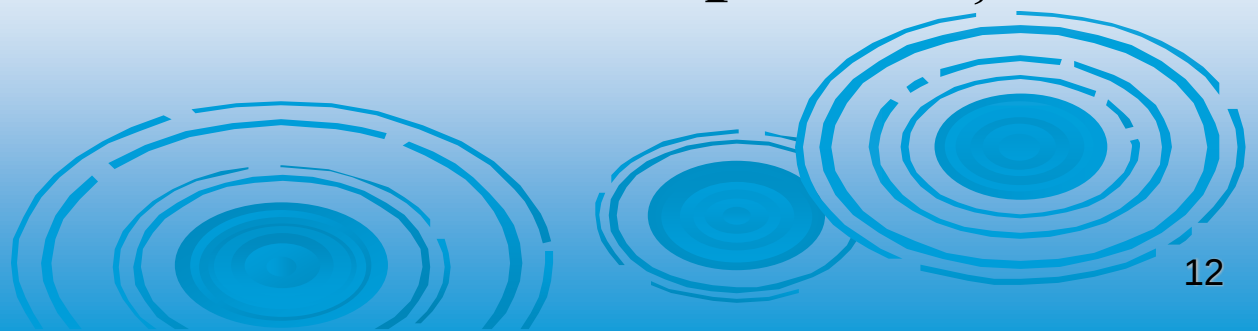

- 1- Să promoveze și să mențină gradul maxim de bunăstare fizică, mintală și socială a muncitorilor din toate profesiile;**
- 2- Să prevină apariția devierilor de la starea optimă de sănătate a muncitorilor din cauza condițiilor nefavorabile de muncă;**
- 3- Să protejeze muncitorii în exercitarea profesiei împotriva agenților nocivi pentru sănătate;**
- 4- Determinarea modificărilor fiziologice, care au loc în procesul de muncă.**

- 5- De a identifica și elimina din zonele de producție agenții nocivi;**
- 6- De a asigura astfel de condiții, încât eforturile fizice și mintale impuse muncitorilor să corespundă structurilor lor anatomice, fiziologice și stării psihologice;**
- 7- Profilaxia traumatismului de producție.**

Având la bază studierea particularităților de muncă și acțiunii lor asupra organismului muncitorilor igiena muncii elaborează:

- 1- Cerințe și normative igienice ca bază a legițăților de asanare a condițiilor de muncă.**
- 2- Aplică în întreprinderi programe largi sanitare, care să acopere toate aspectele sănătății.**
- 3- Elaborează măsuri pentru organizarea rațională a regimului de muncă și odihnă.**
- 4- Reguli sanitare pentru amenajarea și întreținerea întreprinderilor industriale.**

Metodele de cercetare a igienei muncii

Sanitaro-igienice

- Analizează condițiile meteorologice, presiunea atmosferică, radiațiile, compoziția chimică al aerului, pulberi, zgomot, iluminat etc.

Statistică

- Stabilește relații dintre condițiile de muncă și morbiditatea generală și profesională

Fiziologică

- Pune în evidență reactivitatea organismului față de condițiile de muncă

**Experement
tală**

- **Descifrează mecanismul de acțiune a diferitelor noxe profesionale și oferă posibilitatea reglamenteării igienico-sanitare a proceselor de muncă**

Clinică

- **Studiază influența condițiilor de muncă asupra grupurilor profesionale.**

Medicina muncii are caracter puternic preventiv, acțiunile sale profilactice adresându-se în egală măsură celor două elemente ale obiectivului:

1. locul de muncă

2. organismul muncitorului

Noțiuni fundamentale din igiena muncii

Munca- activitatea omului care are drept scop crearea de bunuri materiale

Munca profesională- categoria de muncă, care se execută în cadrul profesiei, în condițiile și mijloacele obișnuite de producție

Locul ocupațional- spațiul în care oamenii își efectuează munca profesională. El se caracterizează prin condițiile sale de mediu și prin solicitări.

Capacitatea de muncă- totalitatea posibilităților morfologice și funcționale ale individului de a efectua procesul de muncă, timp îndelungat, menționând intensitatea și calitatea muncii.

Noxă profesională- ca orice factor, care face parte din procesul de producție, de muncă sau din mediul exterior, care are un potențial periculos pentru sănătatea muncitorilor sau le reduce capacitatea muncii.

Boli “legate de profesie”, sunt boli multifactoriale și în a căror determinare factorii nocivi profesionali au o pondere variabilă (favorizantă, agravantă sau de împiedicare a vindecării), trebuie semnalate și luate în evidență, fără a fi declarate.

Loc de muncă – zona delimitată în spațiu, în funcție de sarcina de muncă, înzestrată cu mijloace de muncă (utilaje, unelte, mijloace de transport, mobilier, etc.) și obiecte ale muncii necesare (materii prime, materiale, semifabricate, etc.), organizat în vederea realizării unei operații, lucrări sau pentru îndeplinirea unei funcții, de către unul sau mai mulți executanți cu pregătire și deprinderi necesare, în condiții tehnice, organizatorice și de protecție a muncii precizate

Loc de muncă permanent – locul în care angajatul se află mai mult de 50% din ziua de muncă sau mai mult de 2 ore încontinuu. Dacă lucrările se fac în mai multe locuri, toate locurile se vor considera loc de muncă permanentă.

Condiții de muncă – totalitatea factorilor de mediu ocupațional și procesului de muncă ce pot influența capacitatea de muncă și sănătatea angajatului.

Condiții de muncă optime – condiții la locul de muncă care asigură menținerea bunei capacități de muncă.

Condiții inofensive de muncă – condiții de muncă în care factorii profesionali nocivi și periculoși sunt excluși sau nivelurile acestora nu depășesc normativele stabilite.

Condiții de muncă nocive – condiții de muncă în care sunt prezenți anumiți factori nocivi ce pot avea acțiune nefavorabilă asupra angajatului și/sau asupra urmașilor acestuia.

Capacitate de muncă – stare psihică emoțională și fiziologică a organismului, care îi permite omului să efectueze calitativ un anumit volum de lucru într-un anumit timp.

Factor ocupațional nociv - factori de mediu sau proces de muncă, care în anumite condiții (de intensitate, durată) pot periclita sănătatea, în particular, pot cauza boli profesionale, reduce capacitatea de muncă temporar sau de lungă durată, pot spori incidența morbidității profesionale, generale sau infecțioase, pot avea impact asupra sănătății urmașilor .

Greutatea muncii – o particularitate a procesului de muncă ce determină preponderent gradul de efort al aparatului locomotor și al sistemelor funcționale ale organismului – cardiovascular, respirator și a.

Greutatea muncii se determină prin încordarea fizică, dinamică, greutatea obiectului ridicat și deplasat, prin numărul total de mișcări stereotipe în timpul muncii, gradul de efort static, poziția corpului în timpul muncii – gradul de înclinare, deplasare în spațiu.

Intensitatea muncii – particularitate a procesului de muncă prin care se reflectă preponderent gradul de suprasolicitări ale sistemului nervos central, ale organelor sensoriale, gradul de tensiune emoțională a angajatului. La acest grup de factori de muncă se referă încordările intelectuale, sensoriale, emoționale, gradul de monotonie al lucrului, regimul de muncă.

DOMENIILE COMPONENTE ALLE MEDICINII MUNCII

- **Ergonomie medicală (fiziologia muncii aplicată).**
- **Bolile profesionale și bolile legate de profesiune.**
- **Evaluarea riscului profesional, aprecierea condițiilor de muncă.**

*Prin condiții de muncă –
înțelegem* ansamblul factorilor
fizici, chimici sau biologici, care
țin de sistemul de muncă,
spațiul și organizarea muncii în
cadrul unui anumit sistem,
suprasolicitarea diferitelor
organe și sisteme în îndeplinirea
sarcinilor de muncă.

Din punct de vedere al medicinei muncii
și ergonomiei, condițiile de muncă pot
avea asupra organismului uman efecte,
pozitive sau negative.

Iar din punct de vedere al stării de sănătate ele pot fi:

Relațiile aplicate în igiena muncii

- *Relația fiziologică
dintre om și
muncă.*
- *Relația patologică
dintre om și
muncă.*

➤ *Relația activitate profesională-sănătate.*

➤ *Relația sănătate-activitate profesională.*

Relația fiziologică dintre om și muncă.

Munca este unul dintre cei mai importanți factori:

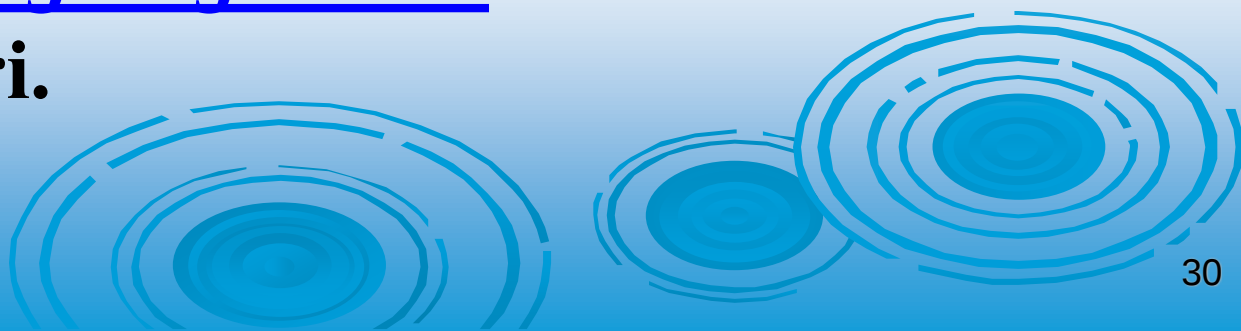
- de sanogeneză,
- de generare și menținere a sănătății la nivelul calitativ superior,
- de alimentație fiziologică,
- de regim de viață fiziologic.

Relația patologică dintre om și muncă.

Munca, în anumite condiții, poate deveni

- *factor etiologic principal* de îmbolnăvire (provocând boala profesională),
- *factor etiologic favorizant* al multor îmbolnăviri cu etiologie multifactorială (boli legate de profesie),
- *factor etiologic agravant* al multor îmbolnăviri.

Relația activitate profesională- sănătate.

Presupune o activitate profesională desfășurată în condiții de muncă bune sau foarte bune are o stare de sănătate bună,

***dar și invers,* o activitate profesională desfășurată în condiții de muncă nefavorabile are drept rezultat o stare de**
sănătate proastă.

Relația sănătate- activitate profesională.

Presupune o stare de sănătate bună, influențată, alături de competența și experiența profesională, o activitate cu rezultate bune economice și de eficiență a tuturor componentelor întreprinderii.

Ce acțiuni sunt caracteristice medicinii muncii:

1- Examenul medical la încadrarea în muncă

*care are ca scop încadrarea
fiecărei persoane în raport cu
capacitățile fizice, senzoriale și
neuropsihice,*

*sunt supuse acestui
examen, toate
personale care se
încadrează*

2- Examenul medical periodic

cărui sunt supuse toate persoanele care desfășoară activitățile profesionale,

se efectuează în funcție de factorii de risc și starea de sănătate.

Examenul medical periodic are ca scop de a determina

Starea de sănătate în relații
cu condițiile de muncă și
noxele profesionale

Depistarea bolilor
profesionale

Reevaluarea
aptitudinilor pentru
muncă

**Profilaxia bolilor
profesionale și a bolilor
în relații cu profesia**

**Promovarea factorilor
sanogeni**

Educația sanitară

Agenții nocivi profesionali

În condițiile contemporane de activitate angajații se confruntă cu o serie de *factori profesionali de risc, numiți în ansamblu, noxe profesionale, care în mare măsură determină starea lor de sănătate.*

Acești numeroși factori, caracteristici pentru mediul de muncă necesită o anumită grupare, ceea ce este important pentru organizarea examenelor medicale și elaborarea măsurilor profilactice.

Agenții nocivi profesionali se clasifică în funcție de toxicitatea lor, influența asupra sănătății, proveniență (natură) etc. **După natura lor agenții nocivi profesionali se divid în:**

Factorii fizici

- pulberi minerale și organice, radiații, variații ale temperaturii mediului demuncă, variații ale umidității aerului, curenții de aer, zgomot, trepidații, presiuni atmosferice anormale ș.a.

Factorii chimici

- elementele sau substanțele chimice nocive care poluează atmosfera locului de muncă sub formă dispersată, solidă, lichidă sau gazoasă;

Factorii biologici

- **cu efect contaminant, infectant sau parazitant asupra organismului;**

Factorii psihosociali

- **cu efect preponderent neuropsihic și stresant asupra organismului, inspecial asupra sistemului nervos central;**

Factorii ergonomici

- insuficienta adaptare a mașinilor la procesul de muncă și a uneltelor la posibilitățile omului.

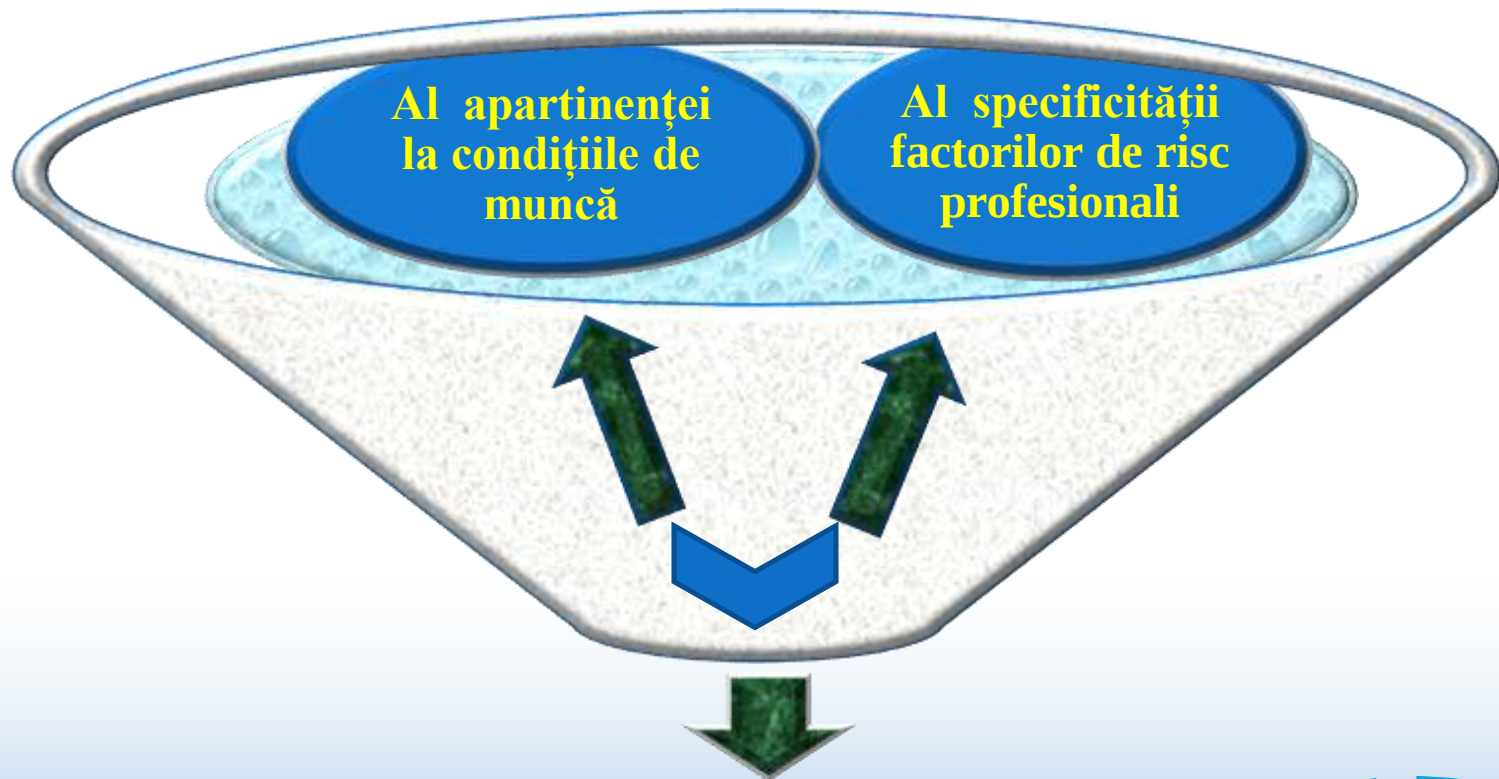

Prin noxa profesională înțelegem

**factorul care aparține
condițiilor de muncă,
care are asupra
organismului uman
efecte negative,
determinând sau
favorizând starea de
boală sau scăderea
capacității de muncă.**

CLASIFICAREA NOXELOR PROFESIONALE

Noxele profesionale se pot clasifica după două criterii

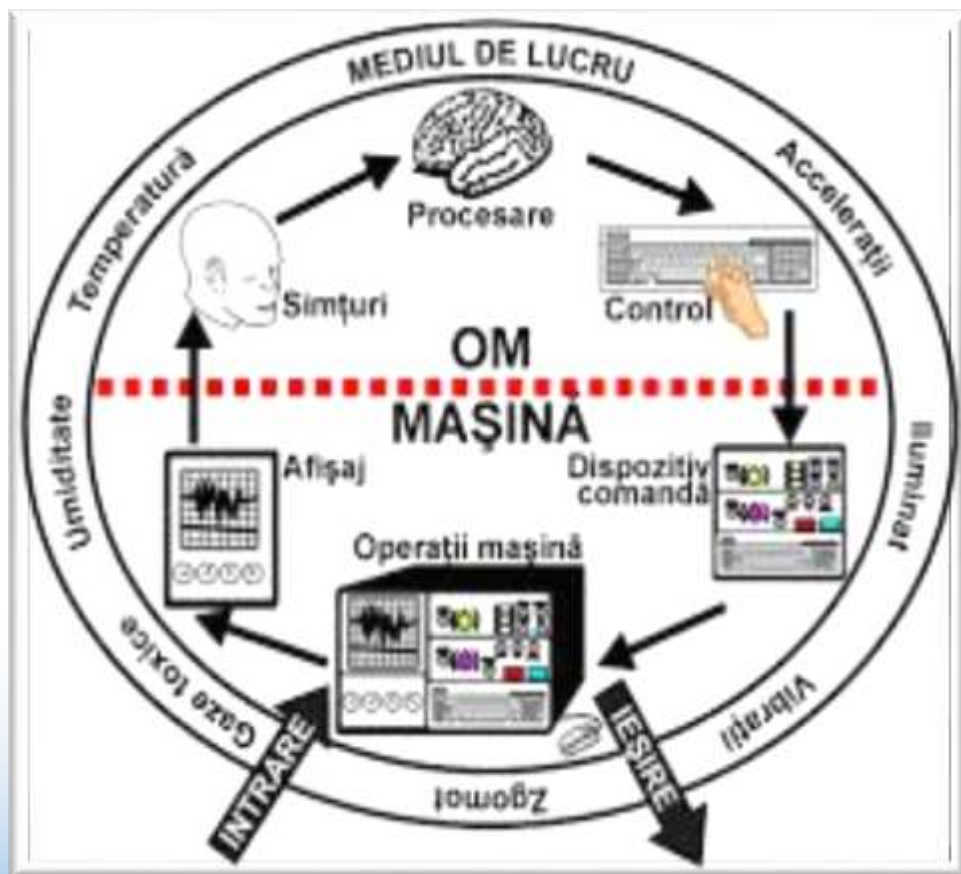
CRITERIUL APARTENENȚEI

Include următorii factori:

- *Noxe profesionale ce aparțin organizării muncii, organizării neraționale, nefiziologice.*
- *Noxe profesionale ce aparțin mediului de muncă.*

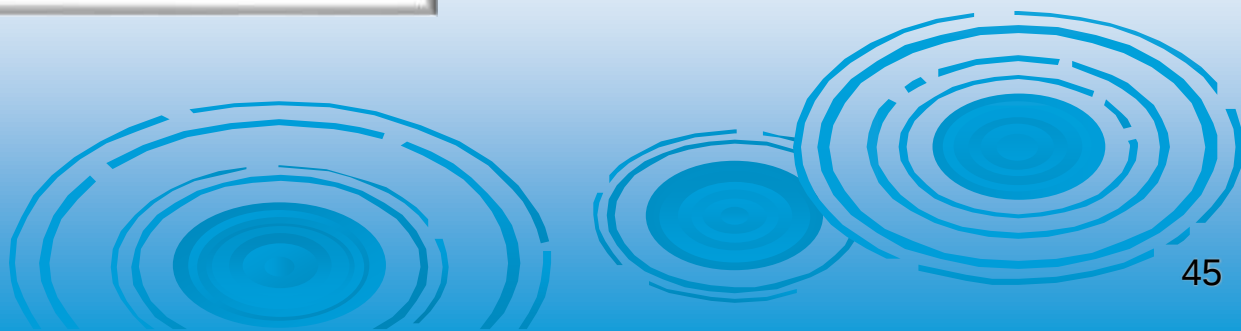
CRITERIUL APARTENENȚEI

- *Noxe profesionale ce aparțin relației om-mașină.*

➤ *Noxe profesionale
ce aparțin relațiilor
psihosociale
dintr-un colectiv
de muncă
(relația om-om)*

Noxe profesionale ce aparțin mediului de muncă, se clasifică după următorii factori

- **FIZICI.**
- **CHIMICI.**
- **BIOLOGICI.**
- **PSIHOFIZIOLOGICI.**

Factorii fizici de producție

t° ridicată sau scăzută, umiditatea, mișcarea aerului la locul de muncă

• **Uzinile metalurgice, de construcție auto, construcția la aer liber**

Nivelul sporit de radiații infraroșii

• **Uzinile metalurgice, de producere a sticlei**

Nivelul sporit de radiații ultraviolete

• **Lucrările de sudare, topirea metalului**

**Nivelul sporit de
radiații
monocromatice
(lazer)**

**• Lucrul științific, în
medicină**

**Radiații
ionizante**

• La termocentrale

**Radiații
neionizante, electro-
magnetice, câmp
magnetic, electric
de tensiune înaltă**

**• Radiolocația, producerea
și lucrul generatoarelor**

**Electricitate
statică sporită**

- **Fabricarea pielii, țesăturilor**

**Concentrația sporită
de praf la locul de**

- **Munca cu eforturi sporite în diferite ramuri ale industriei, cântăreții, muzicanții instrumentelor de suflat, suflători de sticlă**

**Suprasolicitări
neuropsihice;
mentale, emoționale,
ale analizatorilor,
lucrul monoton**

- **Munca operatorilor, dispecerilor, șoferilor, la conveer**

Factorii chimici de producție

După caracterul de acțiune

Gaze, vapori,
lichide, aerosoli,
cu acțiune toxică
generală, iritantă,
sensibilizatoare,
cancerigenă,
mutagenă, asupra
aparatului de
reproducere

- Uzinile chimice,
galvanice, turnătorii,
secții de vopsire, la
folosirea pesticidelor

După căile de încorporare în organism

**Căile
respiratorii,
prin tubul
digestiv,
prin piele**

- Uzinile chimice, galvanice, turnătorii, secții de vopsire, la folosirea pesticidelor

Factorii biologici

**Micro și macro
organisme- surse
de infecții și micoze**

• *Îngrijirea animalelor,
prelucrarea peilor*

**Vitamine,hormoni
substanți de origine
proteică**

• *Uzinile farmaco,
fabricarea hrăni
artificiale și mediurilor
nutritive*

Factorii psihofiziologici

Supasolicitări fizice
(statice și dinamice)ale
aparaturii locomotor,
ridicarea și transportarea
greutăților, poziții
încordate și nefavorabile,
compresiunea îndelungată
a tegumentelor,
articulațiilor, mușchilor și
vaselor

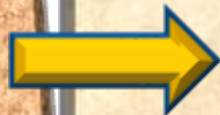
- **Lucrul nemecanizat, încărcare-descărcare, munca minerilor, lucrul la mașinele de cusut**

Hinodinamia

- **Lucrul intelectual, savanți, pedagogi, contabili**

Concentrația sporită de praf la locul de muncă (netoxic)

- **Uzine de construcții auto, mine**

Nivelul sporit de zgomot, vibrație ultrasunet, infrasunet

- **Lucrul cu instrument mecanizat în mine, la uzine, munca tractoriștelor combainerilor**

Factorii psihofiziologici

Supaîncordare
neurapsihică

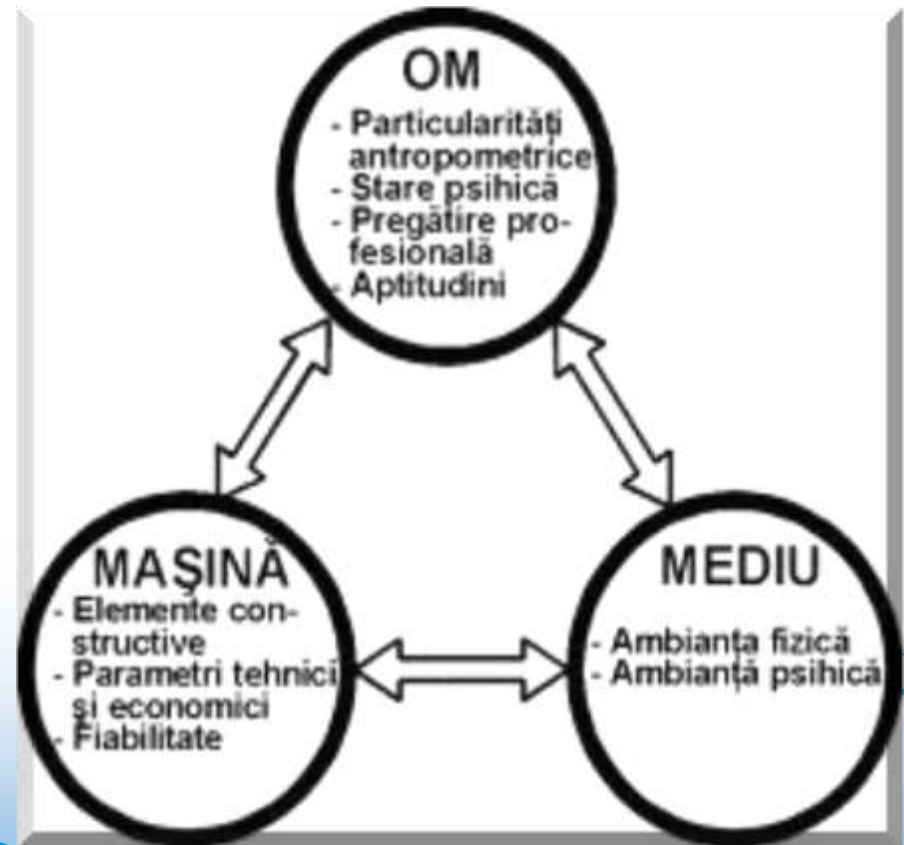

- intelectuală
- a analizatorilor
- emoțională
- monotonă

Noxe profesionale ce aparțin relației om-mașină

Pot determina:

- eforturi intense de scurtă durată;
- poziții vicioase;
- suprasolicitări neuropsihice și senzoriale timp îndelungat;
- apariția unor factori de mediu nocivi (zgomot, trepidații, toxice).

Noxe profesionale ce aparțin relațiilor psiho-sociale dintr-un colectiv de muncă (relația om-om)

- relații necorespunzătoare dintre-un conducător și colaboratorii săi sau relații necorespunzătoare între membrii unui colectiv de muncă;
- absența motivației în muncă;
- lipsa unor satisfacții morale;
- acțiuni de inechitate la locul de muncă.

Mediul ocupațional, în care are loc activitatea omului, se caracterizează prin complexul de factori microclimaterici și fizico-chimici specifici ce pot influența negativ sănătatea angajaților.

Acești factori se mai numesc:

Factori nocivi

• sunt factorii care exercită influență negativă asupra capacității de muncă sau provoacă boli profesionale și alte consecințe nefavorabile

Factori periculoși

• sunt factorii care în anumite condiții pot provoca dereglări acute ale sănătății și moartea organismului.

Acțiunea noxelor profesionale

se execută în 4 direcții

Ca factor etiologic principal

- Cauzând boli profesionale, relația noxă-profesională-etiologia bolii este de 100 %. *Exemplu: expunere la mercur- intoxicație cronică cu mercur*

Cu factori etiologici favorizanți secundari

- Apar boli legate de profesii (în această situație noxele profesionale participă la etiologia bolilor împreună cu alți factori etiologici neprofesionali. *Exemplu: bronșita cronică la un fumător, care la expunerea de noxe pneumatotrope.*

Ca factor de agravare a unor boli cronice preexistente

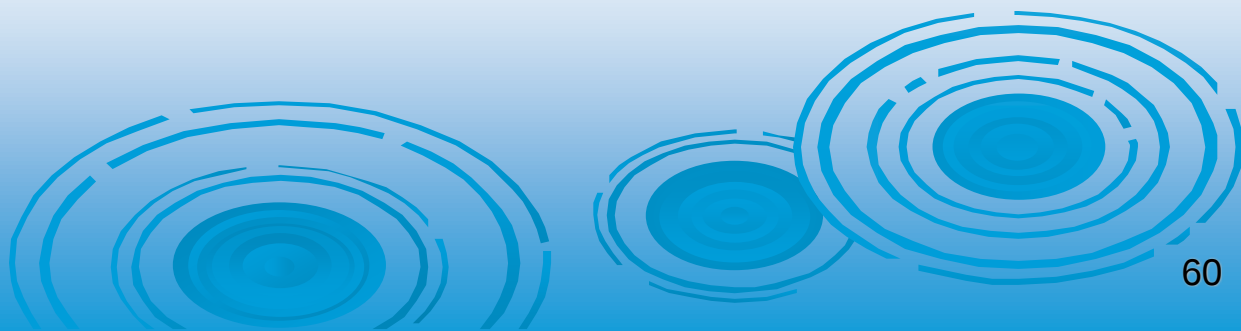
- Expunere la tetraclorură de carbon, agravează evoluția unei hepatite cronice preexistente

Ca factor ce împiedică vindecarea unor boli cronice

- Vindecarea unei bronșite acute este împiedicată de o expunere la iritanți respiratorii.

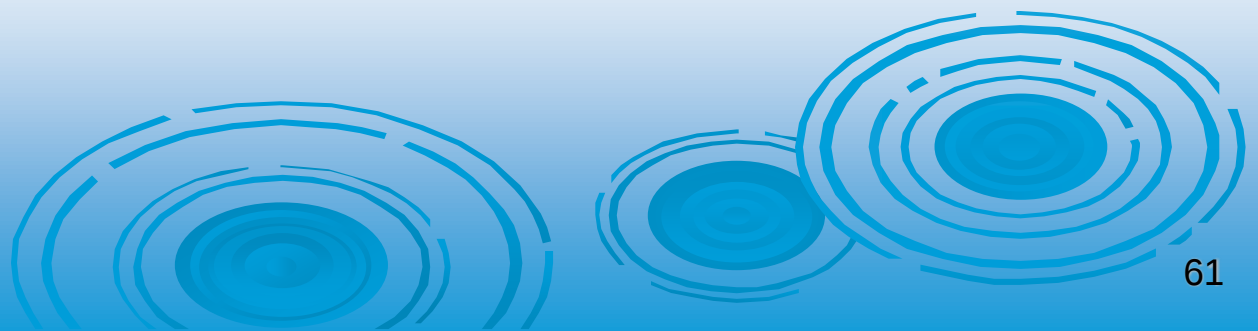
Ce sunt bolile profesionale?

Bolile profesionale sunt afecțiuni ale organismului, dobândite ca urmare a participării la realizarea unui proces de muncă.

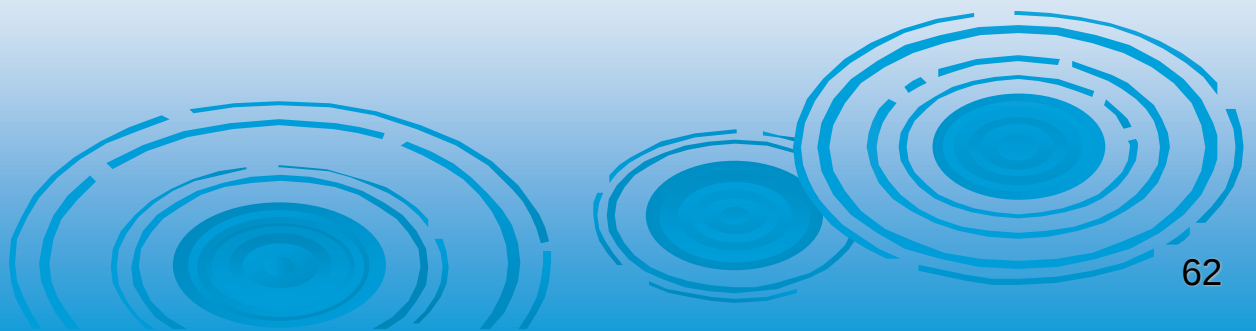

Conform definiției date de
Organizația Mondială a Sănătății – OMS,
„bolile profesionale constituie afecțiuni ai
căror agenți etiologici specifici sunt prezenți
la locul de muncă, asociați cu anumite
processe industriale sau cu exercitarea unor
profesiuni”.

La noi în țară, prin boală profesională se înțelege *afecțiunea ce se produce ca urmare a exercitării unei meserii sau profesii, cauzată de factori nocivi (fizici, chimic sau biologici), caracteristici locului de muncă, precum și de suprasolicitarea diferitelor organe sau sisteme ale organismului în procesul de muncă.*

Bolile profesionale se pot manifesta sub formă

ACUTĂ

- apare în caz dacă agenții nocivi de la locul de muncă acționează asupra organismului muncitorilor în concentrații mari, timp scurt, mai des considerată ca accident de producție.

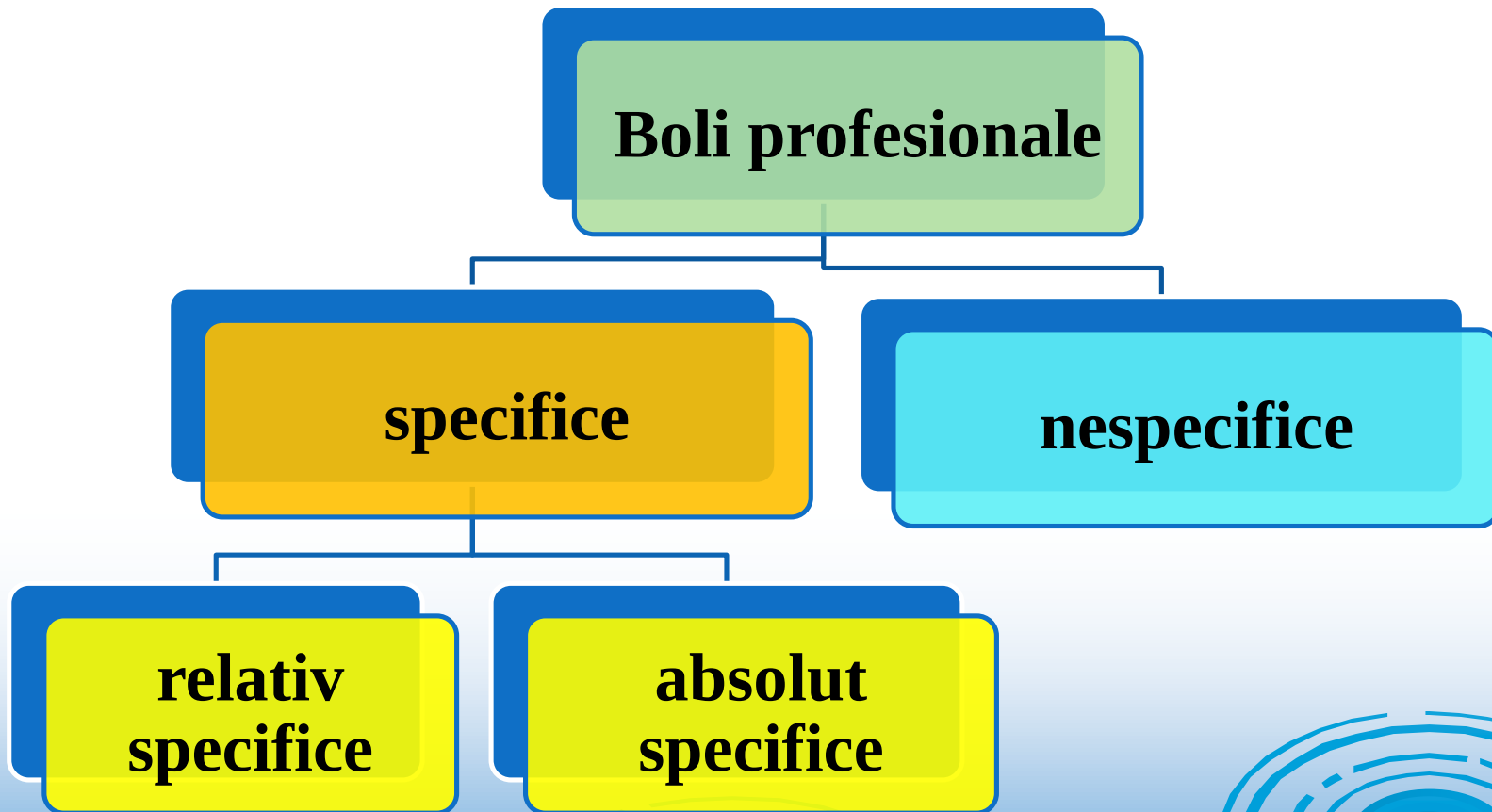
intoxicații acute cu
oxid de carbon,
clor
hidrogen sulfurat.

CRONICĂ

- apare în cazul dacă agenții nocivi de la locul de muncă acționează asupra organismului muncitorilor timp îndelungat și cu intensitate redusă.

Pneumoconi-
-ozile

CLASIFICAREA BOLILOR PROFESIONALE

Bolile profesionale absolut specifice

- sunt cauzate numai și numai de anumiți factori nocivi de producție.
- **Exemplu**
*pneumoconiozele,
boala de cheson.*

Bolile profesionale relativ specifice

sunt bolile profesionale, care mai des se întâlnesc în condiții de producție, dar pot fi și în condiții casnice.

Exemplu
*intoxicații
cronice cu plumb.*

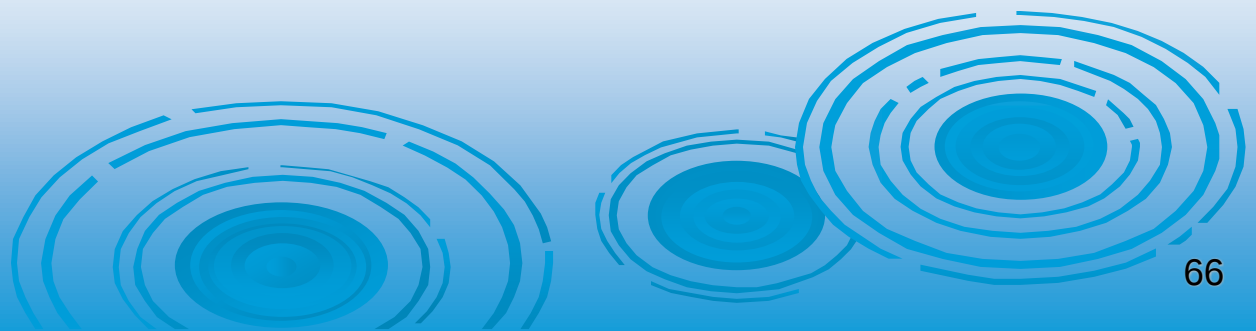
Bolile profesionale nespecifice

sunt bolile care pot apărea sub influența diferitor factori nocivi, însă evoluția bolii se agravează sub acțiunea factorilor nocivi specifici de producție.

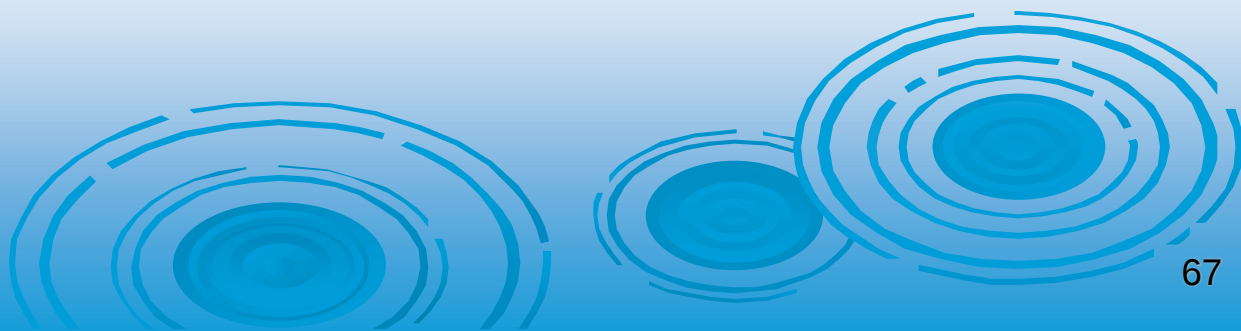
Exemplu
*astm bronșic, bronșite
cronice, radiculite.*

LISTA BOLILOR PROFESIONALE MAI RĂSPÂDITE

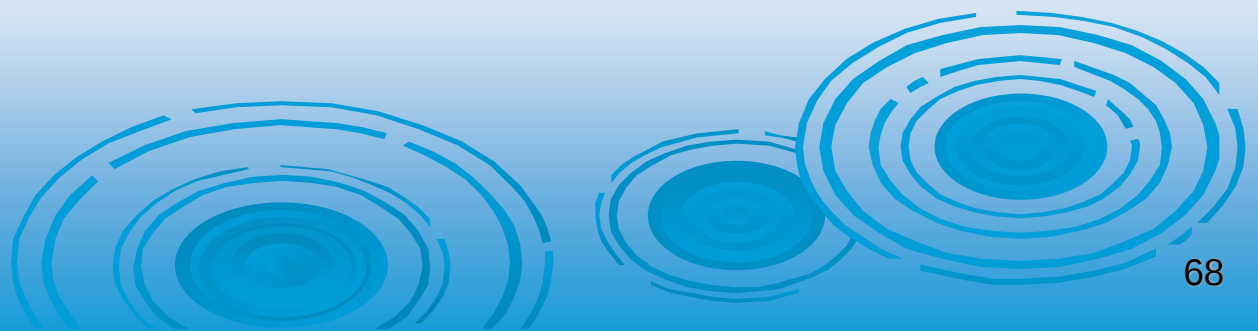
- Hipoacuzie, surditate – *cauzată de zgomot peste L.M.A. ;*
- Conjunctivita – *cauzată de alergeni și iritanți profesionali ;*
- Neoplasm al cavității nazale – *cauzată de pulberi de lemn;*
- Silicoza, silico-tuberculoza – *cauzate de bioxidul de siliciu liber cristalin;*

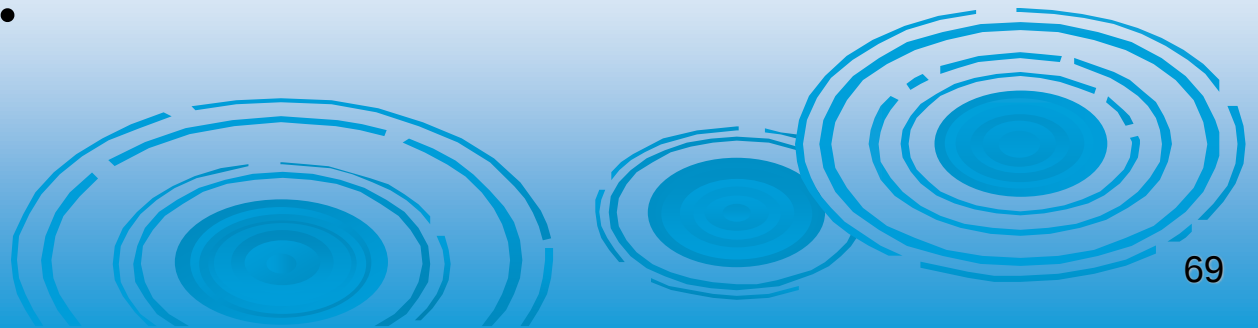
- **Boli respiratorii cronice nespecifice prin expunere la pulberi organice – *cauzate de cereale, tutun, dejecții de animale;***
- **Bronșita acută și cronică – *cauzate de subst. Chimice (gaze, fumuri și vapori);***
- **Pneumonia chimică – *cauzată de subst. chimice (gaze, fumuri și vapori).***

- **Intoxicații, provocate de inhalare, *ingerare sau contactul epidermei cu substanțe toxice;***
- **Pneumoconioze, *provocate de inhalarea pulberilor netoxice;***
- ***Boli prin expunere la energie radiantă;***
- ***Boli prin expunere la temperaturi înalte sau scăzute;***

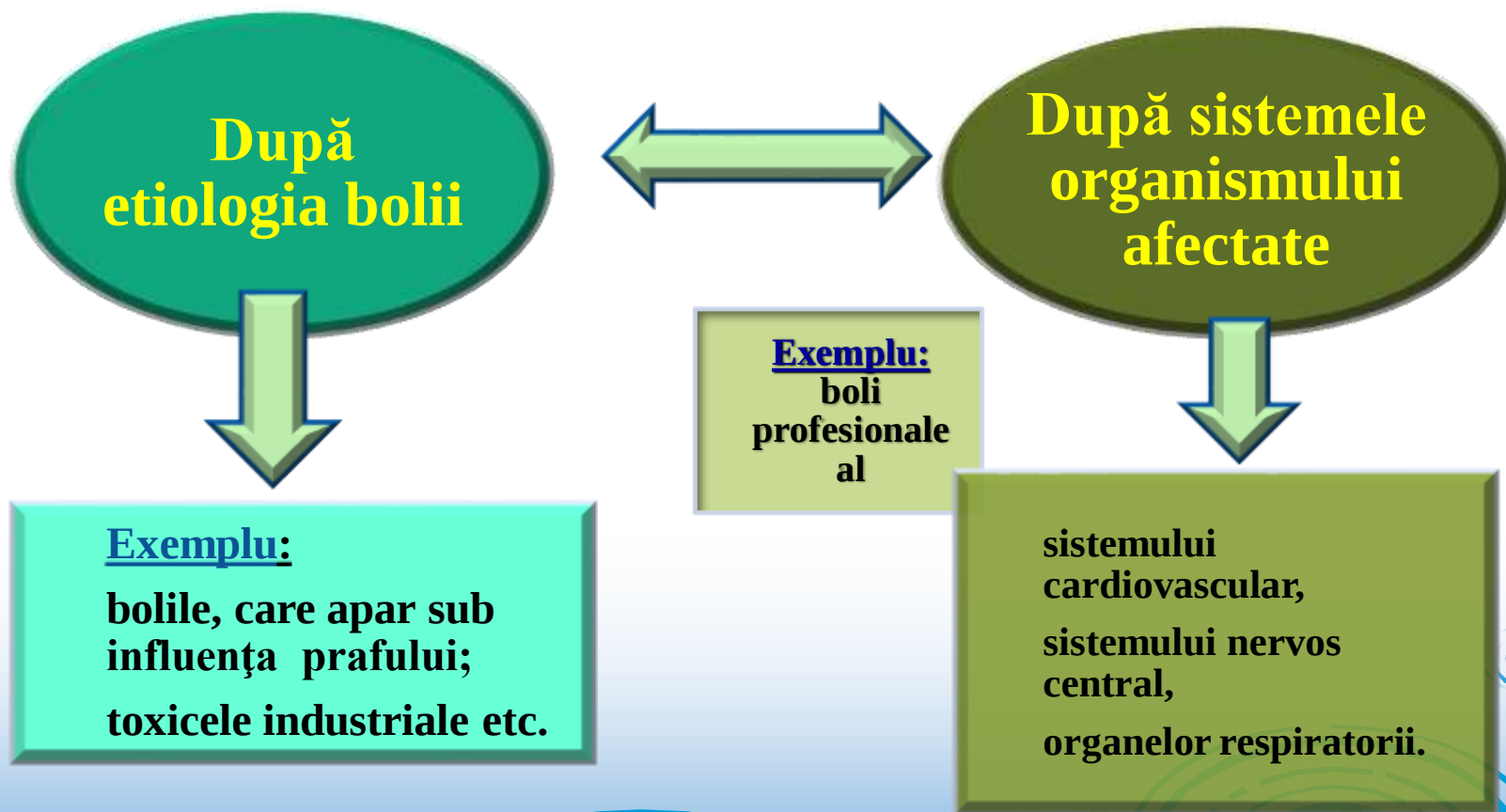

- *Boli prin expunere la zgomot și vibrații;*
- *Boli prin expunere la presiune atmosferică ridicată sau scăzută;*
- *Alergii profesionale;*
- *Dermatoze profesionale;*
- *Cancerul profesional;*
- *Boli infecțioase și parazitare;*
- *Boli prin suprasolicitare;*
- *Alte boli (care nu intră în categoriile anterioare).*

BOALA LEGATĂ DE PROFESIUNE	FACTORI PROFESIONALI CAUZALI
Hipertensiune arterială	Zgomot, vibrații, temperatură și radiații calorice crescute, suprasolicitare neuropsihică și altele
Boală cardiacă ischemică	Suprasolicitări fizice și neuropsihice crescute și altele
Varice ale membrelor inferioare complicate cu tulburări trofice sau cu tromboflebite	Ortostatism prelungit static sau asociat cu manipulare de greutate
Afecțiuni respiratorii cronice nespecifice	Pulberi, gaze iritante și altele
Afecțiuni digestive	Temperatura crescută, zgomot, noxe chimice și altele
Afecțiuni osteo-musculo-scheletice (lombalgii, cervico-scapulalgii și altele)	Microclimat nefavorabil, vibrații, efort fizic crescut, postură incomodă, efect traumatic mecanic și altele
Nevroze și alte afecțiuni neuropsihice	Zgomot, vibrații, noxe chimice, suprasolicitare neuropsihică și altele.

Alte clasificări a bolilor profesionale

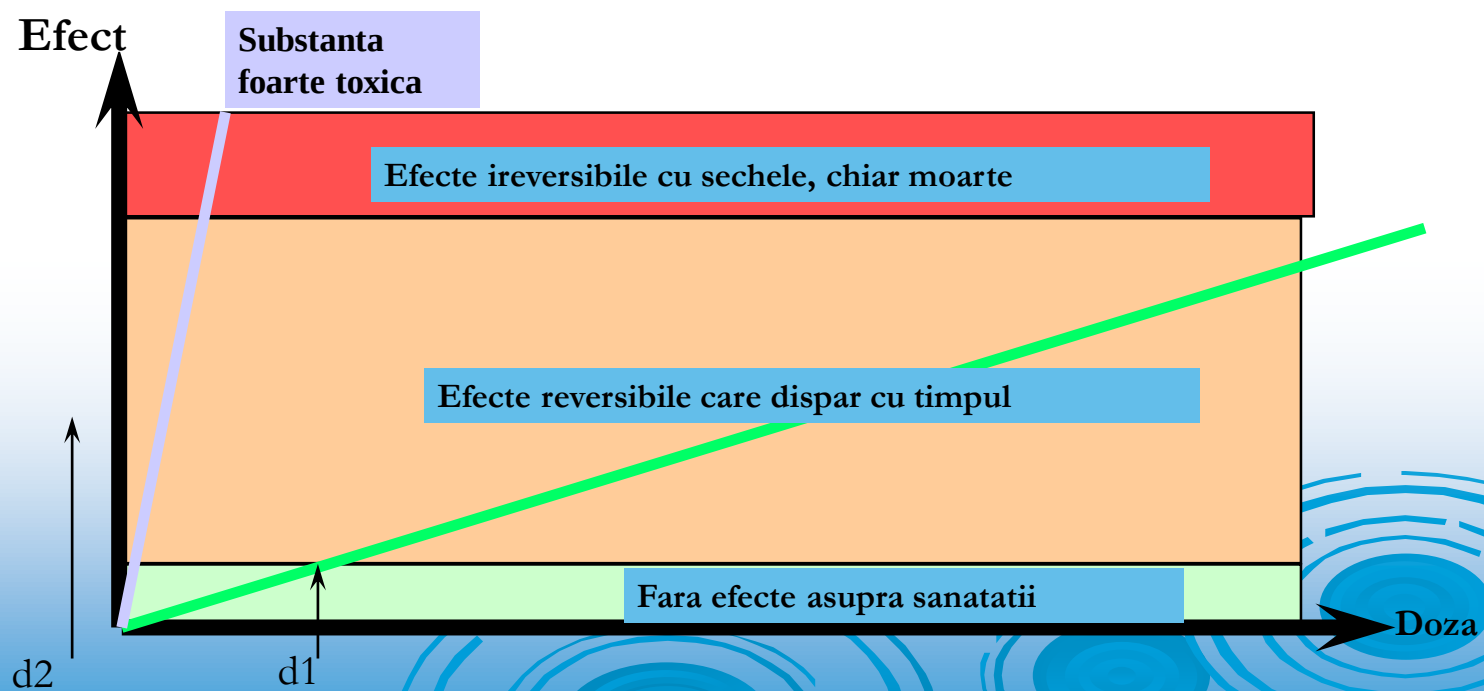
Pentru ca o afecțiune să fie calificată ca boală profesională, trebuie să fie îndeplinite **trei condiții:**

Să decurgă din exercitarea unei meserii sau profesii;

Să fie provocată de factori de risc fizici, chimici, biologici, caracteristici locului de muncă sau de suprasolicitări;

Acțiunea factorilor de risc asupra organismului să fie de lungă durată.

Pentru ca o noxă din mediul de muncă să fie recunoscută ca factor etiologic al unei boli profesionale trebuie să existe dovada unei relații cantitative între doza noxei respective absorbită de organism și efectul produs asupra acestuia. *Relația doză- efect a fost stabilită pentru un număr mare de factori de risc, impunându-se limite maxime admise (LMA). Efectele care nu depind de doză sunt : alergiile și cancerul.*

Factorii de risc de accidentări și de îmbolnăviri profesionale:

sunt “factori” proprii elementelor sistemului de muncă, ce pot provoca în anumite condiții, accidente de muncă sau boli profesionale.

Accidentul de muncă

reprezintă vătămarea violentă a organismului uman, precum și intoxicația acută profesională, care au loc în timpul procesului de muncă sau în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu și care provoacă incapacitate temporară de muncă, invaliditate ori deces.

Accidentele de muncă se clasifică, în raport cu urmările produse și cu numărul persoanelor accidentate, în:

**accidente care
produc
incapacitate
temporară
de muncă**

**accidente care
produc
invaliditate**

**accidente
mortale**

**accidente colective,
când sunt accidentate
cel puțin 3 persoane
în același timp și din
aceeași cauză.**

Procesul de muncă reprezintă succesiunea în timp și în spațiu a activităților executantului și mijloacelor de producție în sistemul de muncă.

Sistemul de muncă reprezintă totalitatea acțiunilor pe care trebuie să le efectueze executantul prin intermediul mijloacelor de producție, pentru realizarea scopului sistemului de muncă și a condițiilor impuse de realizare a acestora.

➤ **Executantul** este lucrătorul implicat nemijlocit în realizarea sarcinii de muncă.

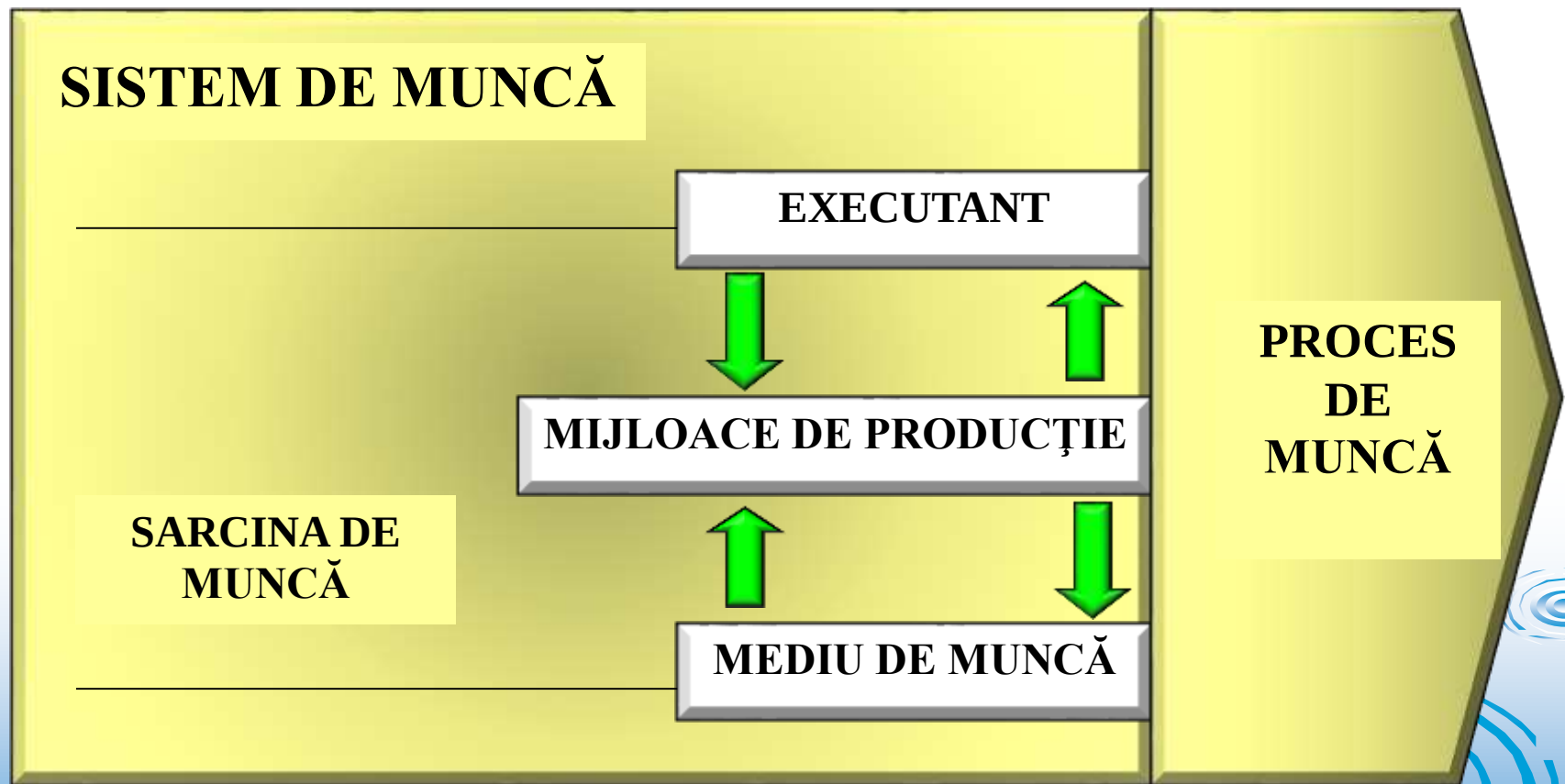
➤ **Mijloacele de producție** reprezintă totalitatea mijloacelor de producție și a obiectelor muncii (materii prime) pe care lucrătorii le folosesc în procesul de producție.

➤ **Mediul de muncă** reprezintă totalitatea condițiilor fizice, chimice, biologice și psihologice în care executantul își desfășoară activitatea

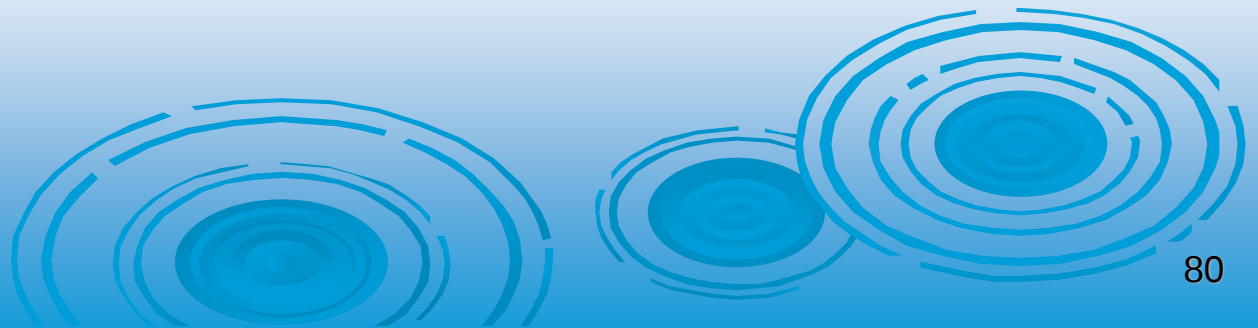
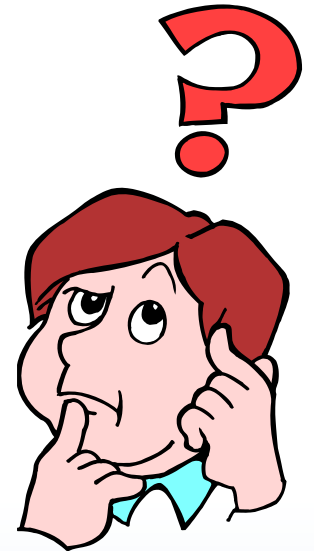

Elementele procesului de muncă și interacțiunea lor.

CERCETAREA BOLILOR PROFESIONALE

Cercetarea cauzelor și confirmarea sau infirmarea caracterului profesional al bolii se face de către medicul de medicină a muncii, desemnat de Centrul de Sănătate Publică.

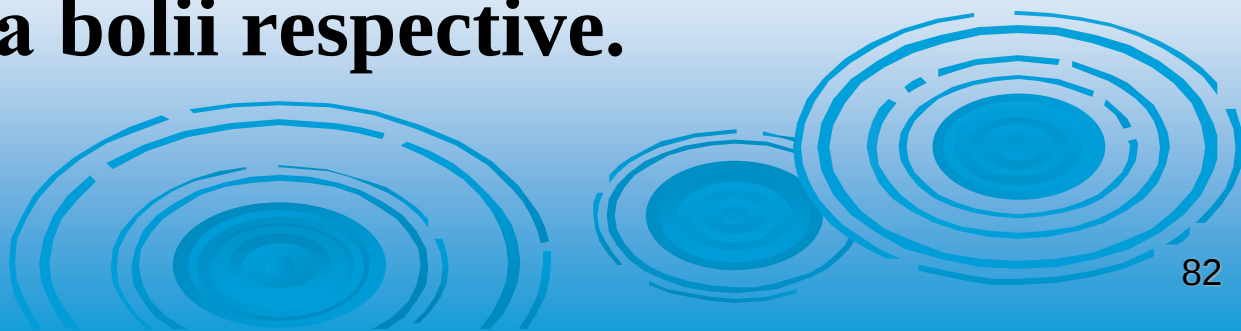
Care este scopul cercetării unei îmbolnăviri profesionale?

Se urmăresc la fața locului cauzele îmbolnăvirii, cât și modalitățile de înlăturare a lor.

- Se stabilesc noxele existente, rolul unor factori dependenți de organizarea producției;
 1. intensitatea eforturilor,
 2. ritmul de muncă,
 3. lipsa pauzelor etc).
- În cercetare se pornește de la analiza procesului de muncă, pentru a se putea depista cu cât mai multă precizie momentul și situațiile periculoase care ar fi putut interveni în geneza bolii.

Concluziile cercetării cazurilor de îmbolnăviri profesionale se consemnează într-un proces verbal, în care se menționează factorii determinanți, condițiile care au favorizat apariția bolilor și măsurile ce se impun pentru prevenirea unor situații similare, responsabilitatea pentru declanșarea bolii respective.

Bolile legate de profesii nu se declară. Acestea se dispensarizează medical și se comunică angajatorilor sub forma rapoartelor medicale nenominalizate privind sănătatea lucrătorilor, în vederea luării măsurilor tehnico-organizatorice de normalizare a condițiilor de muncă.

*Pentru a hotărî diagnosticul unei boli profesionale
medicul trebuie să cunoască următorii factori:*

- * condițiile de muncă
- * structura procesului de muncă, a profesiei
- * ruta profesională – după cărticica de muncă
- * date despre astfel de boală la alți muncitori de pe acest sector.

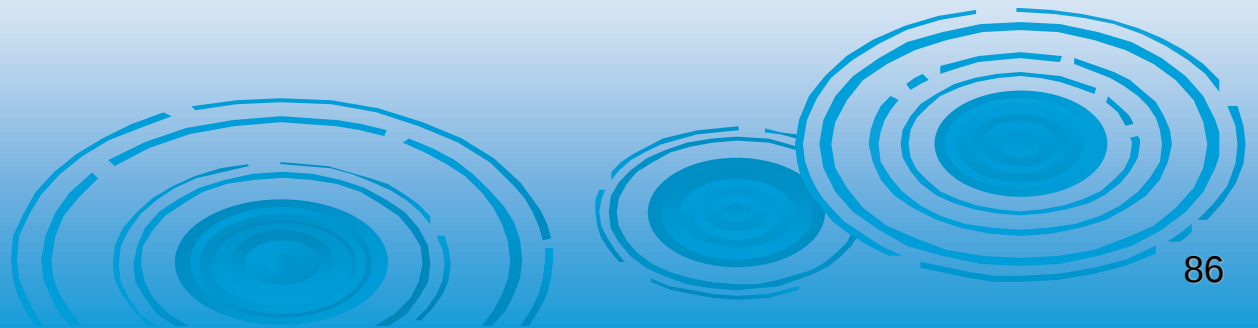
DIAGNOSTICAREA BOLII PROFESIONALE

**In ordinul Ministerului Sănătății al
RM din 17.06.1996 nr. 132 in punctul 1
*„A atribui dreptul de concludere și
determinare a unei boli profesionale
numai Consiliului Medical creat pe baza
Centrului Republican de Patologii
Profesionale”.***

Trecerea la alt lucru inofensiv – Comisia Medicală Consultativă

Gradul de incapacitate de muncă se stabilește de Comisia Medicală de expertiză a Muncii.

Directiile asistentei medicale înfăptuite de medicul de întreprindere

Activitatea se desfășoară în trei domenii:

- 1- curativ-profilactic,**
- 2- igienico-sanitar,**
- 3- în educație sanitară.**

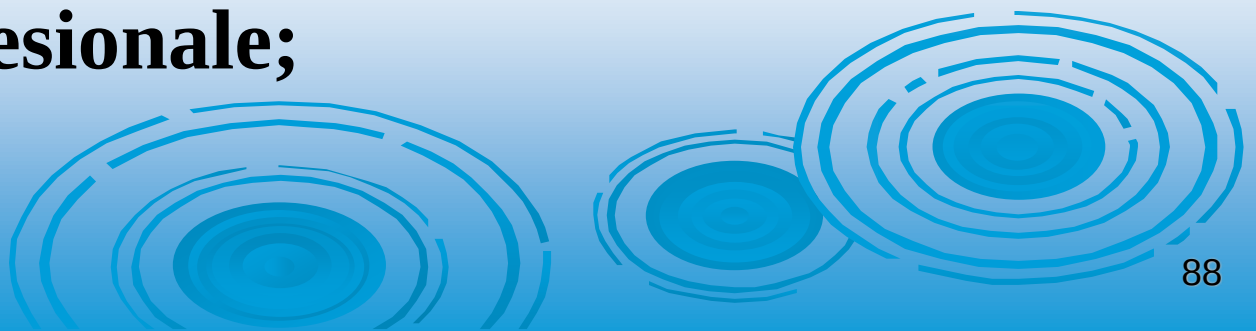

În domeniul curativ-profilactic

Medicul de întreprindere are următoarele sarcini:

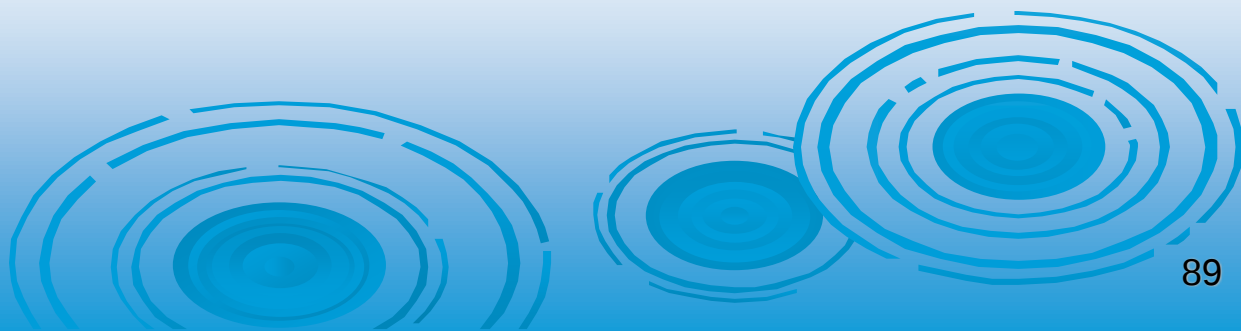
- 1- asigură asistența medicală curentă și de urgență;
- 2- efectuează controlul medical periodic;
- 3- dispanserizează bolnavii de boli cronice sau profesionale;

4- efectuează periodic analiza morbidității generale, profesionale și cu incapacitate temporară de muncă;

5- elaborează planul de măsuri medicale curativo-profilactice, igienico-sanitare și de protecție a muncii pentru prevenirea și reducerea morbidității.

Măsuri tehnico-organizatorice

1. Eliminarea noxei profesionale din procesul tehnologic prin înlocuirea substanțelor nocive sau a tehnologiilor nocive cu altele mai puțin nocive sau inofensive;

2. Împiedicarea pătrunderii noxei în aerul locurilor de muncă (ermetizare, procedee umede pentru pulberi, ventilație locală);

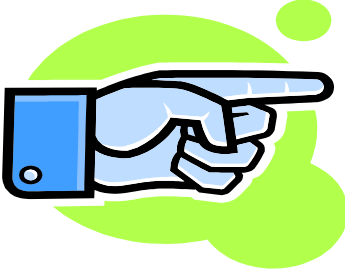
3. *Diminuarea concentrațiilor noxelor* existente la locurile de muncă sub CMA sau LMA (ventilație generală, fonoabsorbție);

4. Împiedicarea acțiunii noxei asupra lucrătorilor sau diminuarea acestei acțiuni prin *reducerea efortului fizic, a suprasolicităților fizice și neuropsihice, reducerea duratei zilei de muncă, folosirea echipamentului individual de protecție etc;*

5.Asigurarea *alimentației de protecție* și consumarea acesteia în unitate;

6.Efectuarea corectă a *instructajului pentru securitatea și sănătatea în muncă.*

În domeniul igienico-sanitar:

- 1- studiază condițiile de muncă și procesele tehnologice pentru depistarea condițiilor de mediu și de lucru, care pot acționa asupra sănătății muncitorilor;**
- 2-recomandă măsuri de profilaxie;**
- 3- supraveghează și controlează modul cum sunt respectate normele igienice.**

4. Efectuarea corespunzătoare a examenului medical la angajare și a celui periodic (examene clinice și de laborator în funcție de tipul noxelor profesionale și intensitatea lor, care orientează și periodicitatea examinărilor);

În domeniul educației sanitare

- *a cadrelor de conducere tehnică și administrativă* - în scopul realizării măsurilor tehnico-organizatorice în condiții de eficiență maximă,
- *a lucrătorilor* în scopul respectării regulilor de igienă individuală, purtarea corectă a echipamentului individual de protecție, acordarea primului ajutor, cunoașterea și recunoașterea primelor simptome de intoxicație acută și cronică profesională, prezentarea la examenele medicale

Echipamentul individual de protecție

reprezintă orice echipament destinat a fi purtat sau mănuit de un lucrător pentru a-l proteja împotriva unuia ori mai multor riscuri care ar putea să îi pună în pericol securitatea și sănătatea la locul de muncă, precum și orice supliment sau accesoriu proiectat pentru a îndeplini acest obiectiv(EIP)

Clasificarea EIP

După partea organismului pe care o protejează

- ✓ protecție pentru cap (căști, glugi, cagule, capișoane)
- ✓ protecție pentru ochi și față (ochelari, viziere)
- ✓ protecția urechii (antifoane de uz intern / extern)
- ✓ protecția căilor respiratorii (măști)
- ✓ protecția corpului (costume, combinazoane, mantale, șorțuri etc)
- ✓ protecția mâinilor (mănuși, palmare, degetare, cotiere)
- ✓ protecția picioarelor (bocanci, cizme, galoși, jambiere, genunchiere)
- ✓ protecția pielii (creme, unguente)
- ✓ protecția întregului organism (costume etanșe, centuri de siguranță)

După natura riscului de expunere la factori nocivi, EIP împotriva

- ✓ căldurii / frigului
- ✓ substanțelor chimice
- ✓ zgomotului
- ✓ vibrațiilor
- ✓ curentului electric
- ✓ radiațiilor
- ✓ riscurilor mecanice

După principiul de protecție care stă la baza utilizării lor

- ✓ izolante
- ✓ reflectante
- ✓ filtrante

După natura operațiilor executate

- ✓ pentru operații curente
- ✓ pentru intervenții

Este important!

- Sănătatea și securitatea angajaților expuși la agenți nocivi reprezintă o îndatorire de bază a medicului de medicina muncii
- Pentru a realiza acest concept este important să ne propunem ca obiectiv:

BOLI PROFESIONALE = O

- Nu este numai o problemă a medicului de medicina muncii ci și a:
 - angajatorului
 - inginerului de securitatea muncii
 - a fiecărui salariat în parte.

Întrebări

Multumesc !